

efterhaanden som Tiden gik, komme til at virke mindre rationelt.

Allerede det Landstingsudvalg, der behandlede Forslaget til Loven af 22. December 1941, berørte da ogsaa i sin Betænkning Spørgsmaalet om ved en eventuel yderligere Forlængelse af denne Lovgivning af give Laanefonden *en mere permanent Karakter*, og i den af vedkommende Landstingsudvalg under 9. December 1942 afgivne Betænkning vedrørende Loven af 19. December 1942 fremhæves det, at Udvalget har drøftet Spørgsmaalet, og at det har indhentet Udtalelser herom fra Danmarks Nationalbank og Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg samt modtaget Deputationer fra »Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber« og »Bygge-Societetet for Danmark«, hvilke Deputationer begge fremsatte Ønske om, at denne Lovgivning blev gjort permanent. Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt naaede Udvalget dog ikke at afslutte Overvejelserne om Spørgsmaalet, og Resultatet blev, at Gyldigheden af den hidtidige Lovgivning blev forlænget $\frac{1}{2}$ Aar, og Udvalget tilkendegav Ønske om senere at faa Lejlighed til at videreføre Forhandlingerne om Sagen.

I Rigsdagssamlingen 1942—43 blev der derefter af Indenrigsministeriet fremsat et Forslag til Lov, hvorefter Laanefonden af 1940 under Betegnelsen »Laanefonden for kortfristede Prioritetslaan« gøres permanent. Efter første Behandling i Landstinget blev Forslaget henvist til et Udvalg, men da Udvalget ikke kunde forventes at afslutte sit Arbejde inden Udløbet af den da gældende Lovs Gyldighedstid, gennemførtes Lov Nr. 331 af 1. Juli 1943, hvorved den hidtidige Lovgivnings Gyldighed forlængedes til Udgangen af Marts Maaned 1944. Paa Grund af Forholdene blev det fremsatte Forslag om en permanent Laaneinstitution imidlertid ikke færdigbehandlet, og man var henvist til ved Lovanordninger yderligere at forlænge den gældende Lovgivnings Gyldighedstid.

Den heromhandlede Lov er — bortset fra nødvendige Ændringer i § 13 — enslydende med det i Rigsdagssamlingen 1942—43 fremsatte Forslag til Lov om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan, der findes omtalt i Aarbog 1942—43, Side 433, og hvorefter Laanefonden alene skal kunne yde Laan i Perioder, hvor Vilkaarene for Optagelse af almindeligt, langfristet Laan paa Grund af svigtende Kurser midlertidigt skønnes ugunstige, hvilket Skøn skal udøves af Indenrigsministeren efter Forhandling med Laanefondens Bestyrelse. Paa samme Maade fastsættes for hver Udlaansperiode det Tidspunkt for Byggearbejdernes Paabegyndelse,